

56. Al rugăciunii dulce ceas

1. Al rugăciunii dulce ceas, mă chemi îngrijorări să las
Și mă conduci la Dumnezeu să-l spun Lui tot necazul meu.
Iar când pe cale vin dureri îmi dai depline mângâieri,
Ce minunat e-acest popas: al rugăciunii dulce ceas.
2. Al rugăciunii dulce ceas, tu porți pe aripi al meu glas
Spre cer, de unde Dumnezeu dă binecuvântări mereu.
El zice: „Fața Mea căutați, Cuvântul vieții să-L gustați.”
Mai mult mă-ncred în al Său glas, stând în al rugăciunii ceas.
3. Al rugăciunii dulce ceas, vei fi mereu al meu popas
Cât timp călătoresc și către cer cu dor privesc.
Când trupul meu va fi-n mormânt, iar eu voi fi la Domnul sfânt,
Ca amintire mi-a rămas al rugăciunii dulce ceas.